

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

25:TE ÅRG.

DEN 6 APRIL 1924.

N:o 27.

Foto. Flodin, Stockholm.
Kliché: Aug. Sjöbergs Klicheanst., Gbg

H. Hempständer.

Afton vid Ringsjön.
Foto. E. Jeppsson, Limhamn.

Vårt lands centrala statsförvaltning har drabbats av en lika kännbar som oväntad förlust: generallulldirektör Henrik Themptander träffades söndagen den 23 mars under pågående sammanträde i Arla Coldinurden av ett slaganfall, som tjugo minuter senare medförde döden.

Nils Henrik Robert Themptander var född i Stockholm den 23 oktober 1875 som äldste son till dåvarande byråchefen i generallullstyrelsen, sedermera efter vartannat finans- och statsministern samt landshövdingen, slutligen verkställande direktören i trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund Oscar Robert Themptander och hans maka Frida Mariana Dahlberg. Fädernesläkten härstammar från Västergötland, där äldste kände stamfadern, bonden Anders i Tämta (Tempta) i socknen med samma namn vid mitten av 1600-talet var nämndeman: en dennes son, som blev präst, bildade släktnamnet efter födelseorten. Sin första utbildning fick Henrik Themptander vid Nya elementarskolan, där hans fader var inspektor, och han knöt redan där ett ouppösligt vänskapsband med sin klasskamrat Gunnar Hazelius, Artur Hazelius' ende, alltför tidigt av döden borttryckte son. De två kommo från skolan samtidigt (1893) till Uppsala och lämnade samtidigt universitetet år 1902 för att även därefter arbeta hand i hand de tre år det ännu var Hazelius förunnat att leva. Även därefter sökte Themptander fullfölja några av sin hädangångne väns intentioner.

Som juris utriusque kandidat tjänstgjorde Themptander annars 1902-04 som biträde hos domhavanden i Vemmenhögs, Ljunits och Herrestads häraders domsaga i Skåne och förvärvade sig sådana domaremeriter, som enligt äldre bestämmelser skulle medfört vice häradshövdingens titel. I januari 1905 återvände han emellertid till Stockholm för att inträda i centraladministrationen: det första året tillbragte han som amanuens efter vart annat i jordbruksdepartementet och hos den då nyupprättade läroverksöverstyrelsen. År 1906 blev han emellertid sekreterare i den då tillsatta kommittén för revision av tulltaxan, i vilken egenskap han neklade ett synnerligen dugande arbete. I april 1910 förordnades han att tills vidare vara sekreterare å generallullstyrelsens tullbehandlings- och upplysningsbyrå, en tjänst, som han emellertid i verkligheten aldrig kom att tillträda, då den med början av år 1911 indrogs och han hela år 1910 åtnjöt tjänstledighet för sitt deltagande som sekreterare vid de då inledda svensk-tyska handelstraktatunderhandlingarne. Under åtskilliga år tjänstgjorde han även som sekreterare i bevillningsutskottet och hade sålunda rikliga tillfällen att använda och fördjupa sina redan förut förvärvade omfattande kunskaper i tull- och beskattningslagstiftningen. År 1912 utnämndes han så till kanslissekreterare i finansdepartementet och befordrades redan följande år till expeditionschef därstädes.

Betecknande för det anseende han redan nu hunnit förvärva sig som ämbetsman och personlighet voro de ord, varmed tullstatens fackorgan hälsade denna utnämning. "Det är nog mera undantagsvis", hette det här, "en expeditionschef i finansdepartementet tillträder sin viktiga post med sådan kännedom om tullverkets funktion som nu är fallet. På grund härav och med tanke i övrigt på det goda rykte den nye expeditionschefen åtnjuter i fråga om rättrådighet och karaktärsfasthet, hälsa vi hans utnämning med tillfredsställelse". När fyra år därefter expeditionschefsbefattningen utbyttes mot chefskapet över tullförvaltningen, i det Henrik Themptander den 2 mars 1917 utnämndes att från den 1 april vara efterträdare till generallulldirektör S. Cederschiöld, kunde orden upprepas: erfarenheten hade bekräftat dem.

Som expeditionschef hade Themptander bl. a. att förbereda tillsättandet av och preliminärt uppdraga riktlinjerna för 1914 års tullkommission. Den ur dennas arbeten framgångna nya tullverksorganisatio-

nens genomförande föll på hans lott som generallulldirektör. Att han lyckats väl i denna uppgift, därom äro meningarne både bland tullpersonalen och allmänheten sällsynt samstämmiga. Av ett särskilt erkännande har han ock gjort sig förtjänt på grund av det oförtröttade nit och det levande intresse, varmed han ägnat sig åt strävandena att bekämpa det de senare åren alltmera tilltagande spritsmugglingsväsendet. Vad på detta område särskilt länder honom till beröm är, att han utan att göra sig skyldig till någon opåkallad eller farlig ömhänthet mot lagöverträdarna städe visat sig uppmärksam på nödvändigheten att hålla kampmetoderna mot dem inom de gränser omtanken om den allmänna medborgerliga frihetens skyddande uppdrager. *Pliktuppfyllelse*, har det sagts om honom som ämbetsman, var första budet i hans katekes. "Sin omtanke och möda ägnade han helt åt ämbetet. Han gick bort i sina bästa år och mänskligt att döma låg ännu en lång arbetsdag framför honom. Tillräckligt fick han dock verka för att om honom må sägas, att han icke levat förgäves".

Liksom han fick göra sitt inträde å tullverkskarriären som medverkande vid en revision av tulltaxan, föll det ock på hans lott att avsluta den med ett motsvarande arbete. När tull- och traktatkommittén år 1919 tillsattes för att bringa vår tullagstiftning i samklang med en ny tids förändrade förhållanden och åskådningar, blev Themptander vice ordförande å dess tullavdelning och då denna avdelning efter kommittéslakten för halvtannat år sedan ensamt tilläts fortsätta sin tillvaro, blev han kommitténs ordförande. Under hans ledning fördes arbetena fram till sitt slut, så att i huvudsak endast rent formella beslut återstå vid hans frånfalle, och alldeles oavsett hur frågan om kommitténs ledning under den tid, som återstår till dess betänkandes avlämnande, kommit att ordnas, är det hans namn som synligt eller osynligt blir stående på ordförandeplatsen. På denna var han enligt sina kommittékamraters utsago mönstergill. Icke blott att man hos och av honom kunde vänta det mest passionsfria omdöme om förekommande frågor. Man kunde också genom att lägga en uppgift i hans händer känna fullständig visshet om, att alla ståndpunkter vid behandlingen skulle komma till sin rätt, alldeles oberoende av hans egen uppfattning i frågan. Det är tydligt, att just i tull- och traktatkommittén, med dess naturliga motsättningar mellan olika ståndpunkter, dessa Henrik Themptanders egenskaper i alldeles särskild grad skulle vara av betydelse. Hans objektivitet och opartiskhet vid utredningsarbetet var emellertid icke till hinder för, att han efteråt gav en klar anslutning till de yrkanden han ansåg som de riktiga. När tull- och traktatkommitténs betänkande om kort tid föreligger för offentligheten, blir det för en var möjligt att bedöma, om han härvid lyckats träffa det rätta. Mycket talar för, att han det gjort.

En av de män, som stått Henrik Themptander nära, har offentligen gett en teckning av honom som personlighet, vilken låter denna framträda i synnerligen sympatiska drag. Ingenting, heter det däri bl. a., var mer betecknande för hans karaktär än orden *billighet* och *jämnmått*. Det kunde finnas personer, som voro honom mindre sympatiska, medan han å andra sidan hyste stor tillgivenhet för sina vänner; men varken det ena eller det andra var i stånd att förskjuta hans omdömes kompassnål ett enda streck från den rätta riktningen. Ett så pålitligt omdöme är nog en ovanligare egenskap än tankeskärpa eller snabb uppfattning, liksom det vid behandlingen av livets uppgifter ofta betyder långt mera än dessa. Häri torde ligga den djupaste anledningen både till den hädangångnes sällsynt snabba och raka ämbetsmannabana och till det samstämmiga goda eftermäle, som nu kommit den till del.

Närmast sörjes den hädangångne av efterlevande maka, född Tengberg, samt barn.

TIDÖ RUSTKAMMARE NY-
ORDNAD PÅ K. LIVRUST-
KAMMAREN.

1. och 2. Axel Oxenstiernas
kommandostav och pistol.
3. Officersharnesk från tidig
Karolinsk tid.

4 Polsk pansarhuva. 5. Gustaf II Adolfs läderkanon.

I K. Livrustkammaren utställs för närvarande en rik och vacker vapensamling, nämligen det gamla Tidö slotts rustkammare, som redan år 1858 skänktes till Livrustkammaren, men som först nu samlats och visas i sin helhet. Tidö rustkammare härstammar ända från 1500-talet, om från Bååtska eller Oxenstiernska familjen är dock osäkert. Den har i varje fall fått sin största tillökning under den tid då Axel Oxenstierna var herre till Tidö. Trots att samlingen splittrats flera gånger, bl. a. i slutet av 1700-talet, är den ännu som helhet en allsidig och vacker vapenuppsättning. Där märkas bland andra rariteter ett två andssvärd med klinga av det berömda Passauerfabrikatet från omkring 1500. En vacker dryckeskanna med rikt sirade horn har tillhört den frejdade sjöhjälten Claes Christersson Horn och icke minst märkliga äro de föremål, som mer eller mindre direkt

Bildcentralen.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

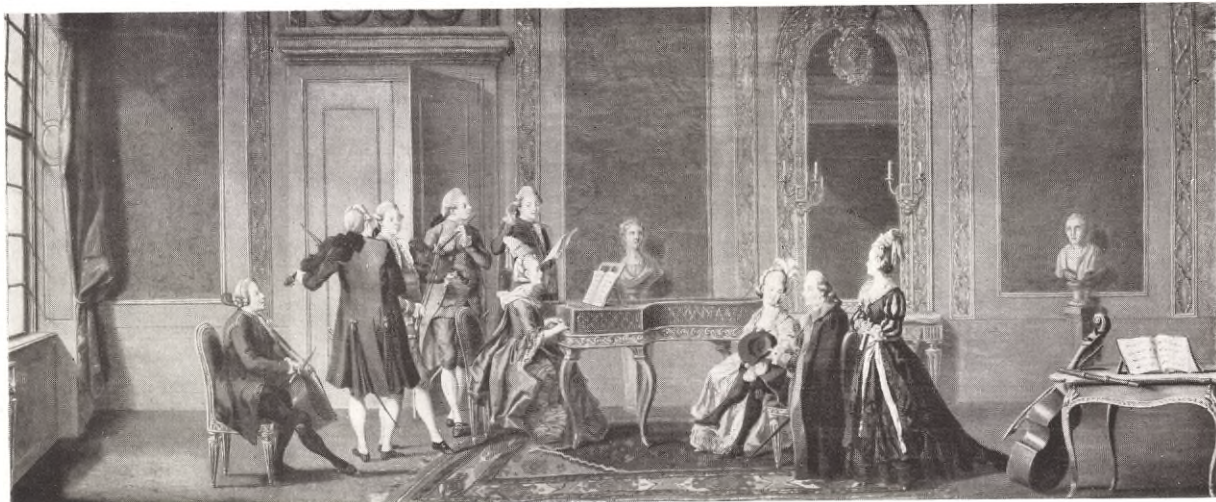
Nedre bilden:

EN VACKER GAMMAL STADSBILD I
STOCKHOLM HOTAD MED FÖRSTÖ-
RELSE: MYNTPORTEN OCH OWENSKA
HUSET VID HANTVERKARGATAN.

äro knutna till Axel Oxenstiernas eget namn. Bl. a. märkes sålunda hans släde, i formen liknande en skrinda, elegant ornerad och målad och härstammande från slutet av 1640-talet. Från samma tid datera sig ett par stolar med rikskansterens och hans gemåls initialer, vidare mär-

kas ett par elegant ornerade förgyllda pistoler av skotskt ursprung, bärande årtalet 1613 ävensom två värjor, en kommandostav och sporrar. En unik och intressant pjäs är en läderkanon, som lär vara det enda bevarade exemplaret av denna en gång så berömda uppfinning.

Efter fotografier.

PER HILLESTRÖM. Två av de tre utsökta målningar som skänkts

ANDERS ZORN: Hamnbild från Hamburg. Akvarell.

Klisché: Sjöberg, Gbg.

Efter fotografier.

Klisché: Sjöberg, Gbg.

Bild t. v.: NYUPPSATT RELIEF AV ARON SANDBERG I STOCKHOLMS STADSHUS.

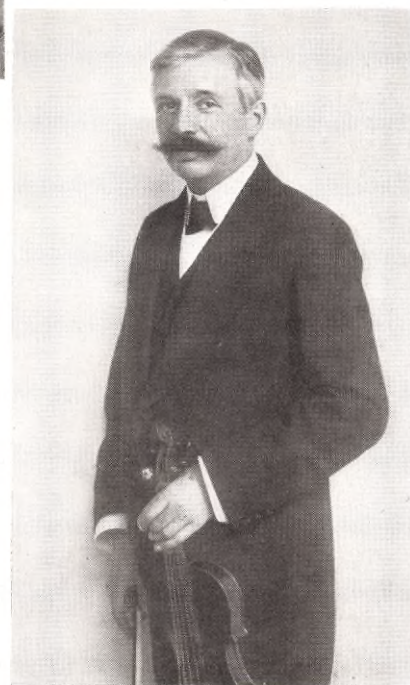
i Stockholm omhändertavda s. k. Marteau-fonden har han verkat för spridandet av kännedom om svensk musik i utlandet. F. n. tjänstgör han som violinlärare vid konservatoriet i Prag.

*

En relief, huggen i Halmstads-gnejs av konstnären Aron Sandberg, med motiv från den stora branden i kvarteret Eldkvarnen år 1878, har uppsatts i norra portalvelvet i Stockholms Stadshus. Reliefen är avsedd att vara ett äreminne över rådmann Richard Öhnnell, på vilkens förslag tomten i fråga inköptes av staden 1901 för att dit förlägga det planerade rådhuset. På förslag av bankdirektör Knut Wallenberg blev emellertid som bekant rådhuset förlagt till sin nuvarande plats på Kungsholmen medan Eldkvarns-tomten reserverades för Stadshuset.

Henri Marteau, den från otaliga konserter i vårt land populäre violinisten, fyllde den 31 mars 50 år.

Marteau är till börden fransman och studerade vid Pariskonservatoriet. Han verkade som musiklärare i Schweiz och Tyskland, men har sedan 1894 mycket ofta gästat vårt land och därunder kommit att göra en betydande insats dels genom introducerandet här av okända mästare och mindre kända verk, dels genom sitt intresse för svensk musik, för vilken han i utlandet framträtt som en varm och skicklig föreläsare och tolkare. Särskilt har han med förkärlek omhuldat Franz Berwalds musik. Också genom donerandet av den av Konserfföreningen

Efter porträtt.

Klisché: Sjöberg, Gbg.

PROFESSOR HENRI MARTEAU.

50 år den 31 mars.

till Nationalmuseum av grosshandlanden C. E. Heyman i Göteborg.

Kliché: Ge's Bildbyrå & Klichéanstalt, Gbg.

Nationalmuseum har i salen för tillfälliga utställningar öppnat en intressant och ståtlig exposition av sina nyförvärv under 1923. Av utställningen att döma har det tydligen varit ett lyckosamt år för museets konstavdelning. Förutom de tidigare i Hvar 8 Dag återgivna stora dukarna, Ernst Josephsons Spanska smeder, förut tillhörig C R. Lamms samling, samt Allaris Simson och Delila, skänkt av rentier Karl Bergsten, märkas sådana konstverk som Richard Berghs lika fylligt karaktäristiska som koloristiskt fulltoniga porträtt av J. Caspar, Zorns år 1890 daterade Hamnbild från Hamburg i akvarell samt Oscar Björcks porträtt i helfigur av sin fru. Zorn är vidare representerad av sin lilla sirliga bronsstatyett Engelbrekt, en gåva till museet av fru Emma Zorn. Tre utsökta dukar av

Per Hilleström, förut dörröverstycken e. d. å ett småländskt slott, ha skänkts av grosshandlanden C. E. Heyman i Göteborg. Handteckningsavdelningen har fått särskilt värdefulla tillskott i en hel del av Arosenius' efterlämnade teckningar, däribland hans utomordentliga självporträtt, ävensom stora sviter teckningar och akvareller av Einar Jolin och Arvid Fougstedt.

Samtidigt med denna utställning öppnades de tre bakom franska 1700-talssalen belägna smärre kabinetten. Ett av de tre små rummen upptager svensk pastell- och småkonst från 1700-talet av med den franska besläktad karaktär, men i de båda andra ha museets numera mycket vackra och välvalda samling av de franska modernisterna fått en lyckad inramning och upphängning.

ETT NYTT RUM FÖR FRANSK MODERN KONST Å NATIONALMUSEUM. RENOIR: "Hos madame Antoine. — MEUNIER: Byst. — MANET: "En ung man" och "Stilleben" samt på var sida därom DEGAS. — Efter fotografi Kliché: Sjöberg, Gbg.

DET FÖRSTA VÄSTSVENSKA FILOLOGMÖTET.

Det första västsvenska filologmötet öppnades i Göteborg den 23 mars och hade samlat över ett hundratal deltagare. Vid mötet, som tillkommit på initiativ av prof. Bernhard Karlgren, och efter inbjudan av lärare vid Göteborgs Högskola och de högre allmänna läroverken i Göteborg, fungerade prof. Sylwan som ordförande. Förhandlingarna fördes i olika sektioner, en för klassiska, en för moderna och en för nordiska språk och ett mycket stort antal intressanta och givande föredrag hölls. Under den andra mötesdagen ägde en livlig diskussion om praktiska åtgärder för vetenskapligt samarbete rum. En kommitté tillsattes för anordnandet

VÄSTSVENSKA FILOLOGER SAMLADE I GÖTEBORG. Namn å sid. 431.
Foto. Johansson, Göteborg.

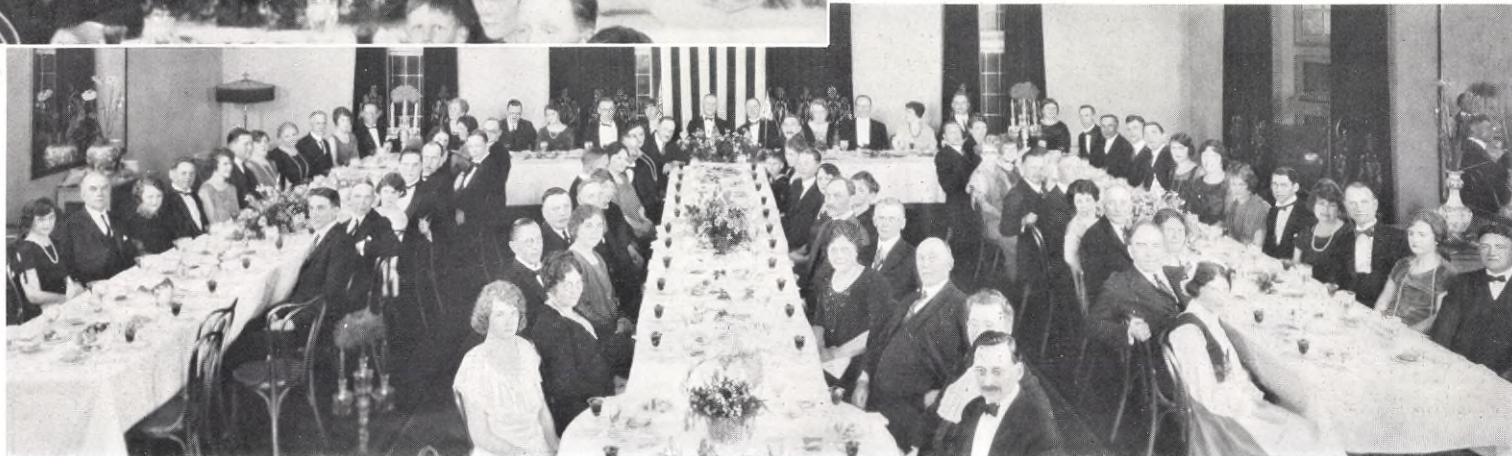
En middag till ära för doktor Robert Andrews Millikan, nobelpristagare i fysik för året 1922, gavs den 5 mars 1924 av Svenska Klubben i Los Angeles, Kalifornien. Även fru Millikan var hedersgäst. Anledningen var dels att svenskarna i Södra Kalifornien ville bringa dr. Millikan sin hyllning på grund av

Forts. å sid. 428.

av möten i samma stil som det nu avhållna, vilket visat sig så väl fylla ett behov.

BANKETT FÖR NOBELPRISTAGAREN DR. R. A. MILLIKAN Å SVENSKA KLUBBEN I LOS ANGELES, KALIFORNIEN. T. v. Förstoring från huvudbordet: Fr. v. David Edström, mrs och dr. Millikan, mr och mrs G. W. Olson, professor A. Wilson.

Efter fotografier
Klucht: Sjöberg, Gbg.

ARMÉFLYGAREN,
LÖJTNANT AXEL
NORBERG begravdes i
Strängnäs den 21 mars.

Därunder:
DEN BERÖMDE TYS-
KE HÖJDFLYGAREN
GUIDO LINNEKOGEL
har i dagarne störtat vid
en flygning på låg höjd,
den första efter 6 års
uppehåll.

Efter fotografi

Fältflygaren, löjtnant Axel Norbergs jordfästning ägde rum den 21 mars i Strängnäs domkyrka under de vackraste och högtidligaste former. Sorgeproces-

Foto. Gustafsson, Strängnäs.

Kliché: Göts Ritbyrå & Klichéanstalt, Öbg.

sionen lämnade den dödes hem, domprostgården, företrädd av Södermanlands regementes musikkår och med hedersvakt ur samma regemente. Jordfästningen förrättades av prosten A. Flenzberg och överstarna Hedengren och Erikson erinrade i kärnfulla ord om den dödes pliktuppfyllande och hedrande liv. Sång utfördes och ett mycket stort antal kransar hade sänts från Flygkompaniets officerare, underofficerare och manskap, från andra officerskamrater, från studentkamrater m. fl. Från Stockholm anlände strax före begravningen tvenne flygmaskiner, vars officerare deltog i sorgehögtidligheten.

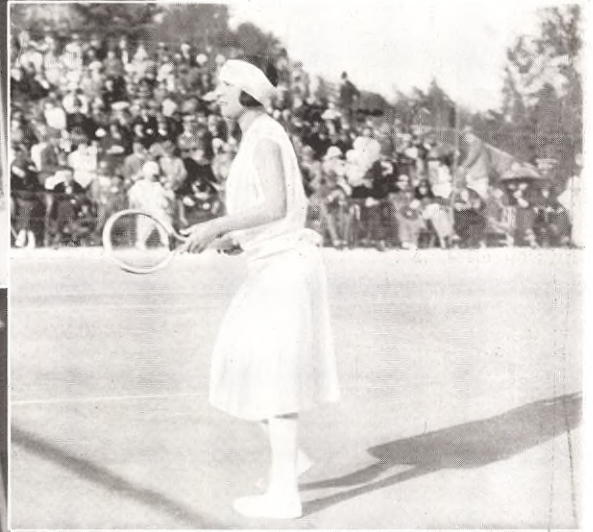
GENERAL PELLÉ, den framstående franske militärattachén, avled den 16 mars och hedrades med utomordentliga ärebetygelser vid jordfästningshögtidligheten den 21 mars. Efter fotografi. Kliché: Göts, Öbg. — Text å sid. 431.

Konung Gustaf befinner sig som bekant sedan någon tid i enlighet med de svenska monarkernas vana vid Rivieran. Hans livliga intresse för och skicklighet i tennisporten har gjort honom till en av de flitigaste och framgångsrikaste tennisspelarna på de stora banorna t. ex. i Cannes, där nyligen championtävlingar avhöllos, bevisade av konungen. I mitten av april anträder H. M:t emellertid en färd till Italien, närmast Milano.

DR. MILLIKAN. Forts. fr. sid. 426.

hans vetenskapliga arbeten och dels att giva d:r och fru M. tillfälle att sammanträffa med en representiv samling svensk-amerikaner, innan de avresa till Sverige tidigt i maj. D:r M. är chef för Norman Bridge Laboratory of Physics vid California Institute of Technology i Pasadena, Calif. Som människa är han ytterst human och

KONUNGEN ÅSER DE STORA TENNISTÄVLINGARNE OCH BLOMSTERKARNEVALEN I NIZZA. Överst: Vid konungens sida kabinetskammarherre Keiller och tennis-världsmästarinnan Suzanne Lenglen (i spel å bilden t. h.). Nederst: Konungen och prins Vilhelm vid blomsterkarnevalen. — Efter fotografier. *Kittaka Zug, Ejsborgs Bildanst., Göteborg*

populär och gör sitt inflytande gällande å skilda områden i samhället. Vid banketten talade skulptören David Edström samt fil. d:r Albert Wilson, principal vid Los An-

geles största folkhögskola, en framstående skolman av svensk börd. Som ceremonimästare fungerade klubbens president, lasarettssuperintendenten G. W. Olson.

Fotos. Almqvist & Preinütz, Sthlm.

T. v. K. DRAMATISKA TEATERN.

"Mors rival", skådespel av Jacinto Benavente. Fruarne Harriet Bosse (Acacia) och Signe Kolt-hoff (Raimunda) samt herr Sven Bergvall (Esteban).

T. h. SVENSKA TEA-TERN.

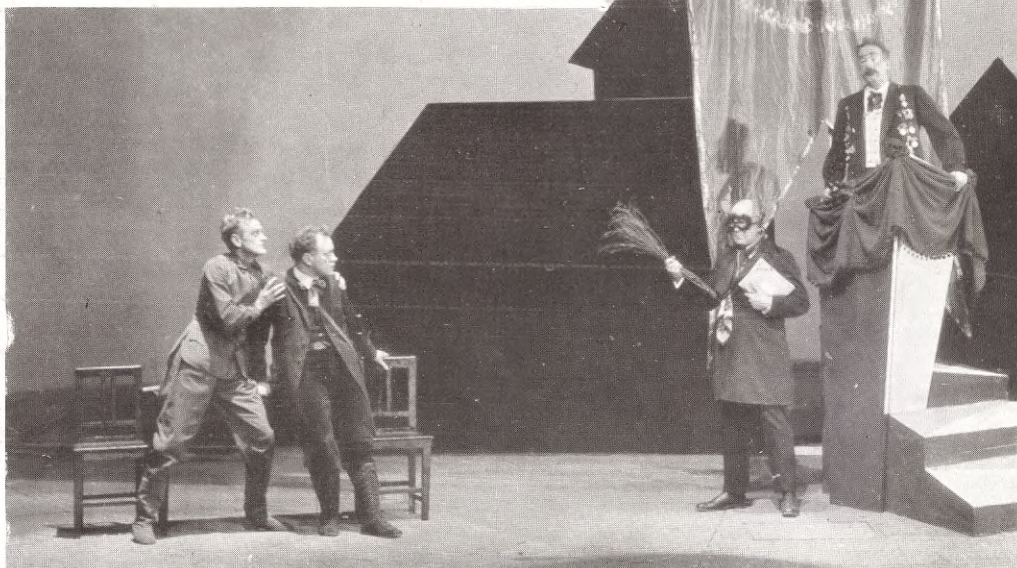
"Marie-Odile", av Edward Knoblauch. Fru Inga Tidblad (Marie-Odile). Text å sid. 431.

Ända sedan Jacinto Benavente år 1922 erhöi Nobelpriset, enligt uppgift främst för sina förtjänster som dramatisk författare, har det be-
 bådats att något verk av honom skulle komma till uppförande å någon av huvudstadens scener. Det har emellertid dröjt så länge att både Lorensbergsteatern i Göteborg och Stadsteatern i Helsingborg hunnit före. Den 27 mars kom så äntligen K. Dramatiska Teaterns premiär å "La Malquerida", här översatt till "Mors rival", samma stycke som förut framförs å de ovannämnda scenerna och där kallats "Ätrå". Skådespelet bju-
 der en intensiv spänning i handlingen, i vilken ingå förträffliga karaktärstyper, så äktspanska som möjligt. I huvudrollen, Raimunda, vann fru Signe Kolt-hoff en vacker framgång medan den unga flickan, Acacia, fick ett kanske något för hårt utförande av fru Harriet Bosse. Uppsättning och spel ha för övrigt efter premiären av kännare av spanska

Forts. å sid. 431.

Vidst. bild:
 LORENSBERGSTEA-
 TERN I GÖTEBORG.
 "Stora Landsvägen"
 av August Strindberg.
 T. v. Herrar Gabriel
 Alw (Jägaren) och
 Gösta Cederlund
 (Vandraren).
 Text å sid. 431.

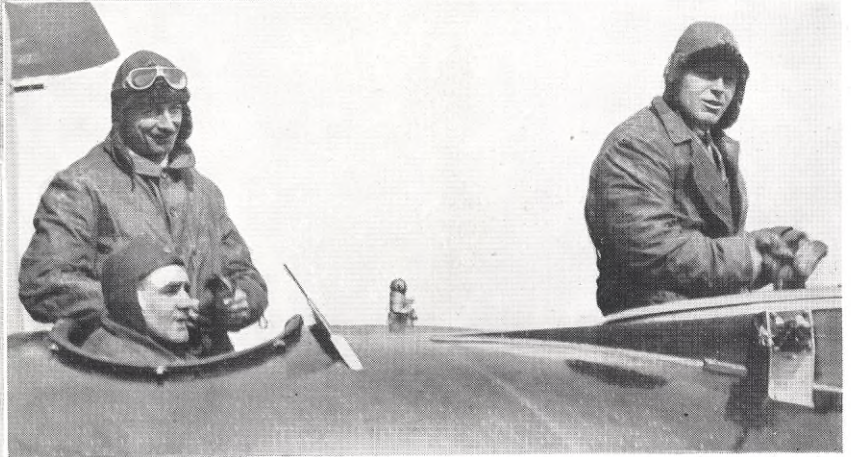
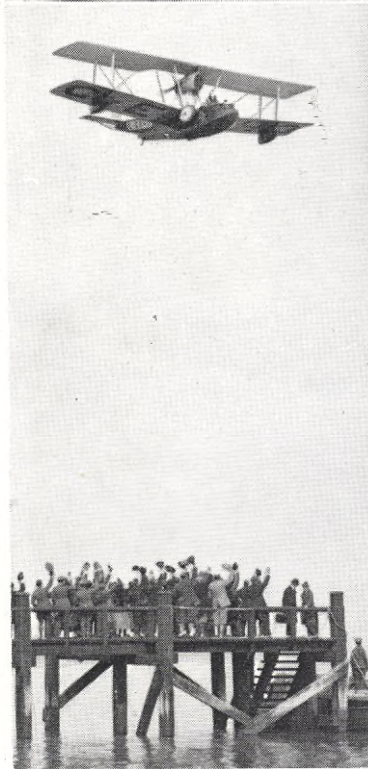

Efter fotografi

Klicke: Göts Rithyrå & Klichéanstalt, Udg.

En världsomflygning av engelsmän startade den 25 mars från Southampton för att taga vägen över Frankrike, Italien, Grekland, Egypten, Persien, Indien, Kina, Japan, Sachalin, Alaska, tvärs över Canada, därifrån till Azorerna, Portugal, Spanien, Frankrike och åter till England. Maskinen är en Vickers Vulture med

DE ENGELSKA VÄRLDSOMFLYGARNE STARTA FRÅN CALSHOT, nära Southampton den 25 mars. De tre flygarne äro A. Stuart Mac Laren, ledare, W. N. Plenderleth, förare samt R. Andrews mekaniker.

Napier-Lion motor, en förbättrad form av den välbekanta Viking Amphibian, så'edes en flygbåt. Expeditionens ledare är A. Stuart Mac Laren, förare flygofficeren W. N. Plenderleth och ingenjör och meka-

niker sergeant R. Andrews. Man förmodar att de engelska flygarna, som redan nått Athén, på sin färd komma att möta den i motsatt riktning flygande expeditionen av tre amerikanska aeroplan, vilka satt som sitt mål samma hittills utförda bragd: att flyga jorden runt.

*

Lincolnshire Handicap, det berömda engelska slätloppet på 1 eng. mil om 1,000 pund, vanns den 26 mars av favoriten, den franske hästen Sir Gallahad III. Ägare är M. J. D. Cohn, och jockey var F. O'Neill. Det förljudes, att ägaren genom att satsa på sin häst i detta lopp inhöstade 8,000 pund, d. v. s. c:a 130,000 kr. Sir Gallahad ledde från starten och vann med tre längder. Det är första gången på mycket lång tid, som en favorit med sådant lysande resultat uppfyllt de ställda förväntningarna.

Efter fotografys

Kliché: Aug. Njöbergs Klichéanst., Gbg

FRANSK HÄST SEGRARE I ENGLAND.
"Sir Gallahad III", tillhörig kapten Jeff Cohn, vinner Lincolnshire Handicap med den amerikanske jockeyen O'Neill.

Meddelande från Hvar 8 Dags stipendienämnd.

Hvar 8 Dags erbjudande att utdela ett antal studie-stipendier på skilda undervisningsområden har haft till följd att ett stort antal ansökningar inkommit. Tills dato har emellertid nämnden icke medhunnit att granska andra ansökningar än dem, som gälla stipendier till värkurser, och lämnas här nedan en förteckning över de hittills av nämnden utsedda stipendiaterna:

Fröken *Svea Skoglund*, Värml. Brattfors, har tilldelats stip. n:r 3 för genomgående av sköterskekurs vid Hvita Korset, Älmhult.
Fröken *Signe Svensson*, Vägsjöfors, stip. n:r 4: samma kurs som föregående.
Fröken *Wiola Wastesson*, Linköping, stip. n:r 8: sommarkurs vid Östergötlands Folkhögskola, Lunnevad, Sjögestad.
Fröken *Bertha Pehrsson*, Östra Karup, stip. n:r 23: sommarkurs vid Wendelsbergs Folkhögskola, Mölnlycke.
Fröken *J. S. Magnusson*, Matteröd, stip. n:r 33: sommarkurs vid Folkhögskolan Hvilan, Åkarp.

Fröken *Wega Forsberg*, Bollnäs, stip. n:r 43: sommarkurs vid Gefleborgs L. Folkhögskola, Bollnäs.
Herr *Knut S. Paulsson*, Trönninge, stip. n:r 70: 12 m. kurs vid Hässleholms Tekniska Skola.
Fröken *Anna-Stina Tidholm*, Göteborg, stip. n:r 71: kurs vid Göteborgs Nya Husmoderskola.
Fröken *Birgit Svenonius*, Kalix, stip. n:r 76: kurs vid Örebro Husmoderskola.
Fröken *Tora Ekwall*, Vejbyslätt, stip. n:r 92: Husmoderskurs vid Folkhögskolan Hvilan.
Fröken *Agnes E. Nilsson*, Karpalund, stip. n:r 93: slöjd- & hushållskurs vid Winslöfs Slöjd- & Hushållsskola.
Fröken *Rachel Möller*, Ställdalen, stip. n:r 94: samma kurs som föregående.
Fröken *Iris Andersson*, Dals-Rostock, stip. n:r 96: kurs vid Torshälls Trädgårdsskola, Leksand.

Göteborg i mars 1924
HVAR 8 DAGS STIPENDIENÄMND.

Till bild å sid. 427.

General Maurice César Joseph Pellé, en av det stora krigets förgrundsfuror men icke minst utmärkt i diplomatiska värv, har nyligen avlidit i Toulon och den 21 mars under storartade ärebetygelser begravts i kryptan till kyrkan *Saint-Louis des Invalides* i Paris.

General Pellé tjänstgjorde före kriget som militärattaché i Berlin och uppmärksammade därvid redan långt i förväg sin regering på Tysklands krigsberedskap. Vid krigsutbrottet inträdde han genast i aktiv tjänstgöring och gjorde som generalmajor ett mycket gott militärt arbete. I februari 1919 blev han chef för den franska missionen till Tjeckoslovakien, vilken beredde marken för det sedan avslutna, så starkt uppmärksammade fransk-tjeckoslovakiska fördraget. Två år senare utnämndes han till Frankrikes haut commissaire i Konstantinopel, där han fick den svåra uppgiften föra de förhandlingar med turkarna, vilka resulterade i freden i Lausanne. General Pellé var en rikt begåvad man, som med sin klokhet och smidighet gjort sitt land stora tjänster och därför nu saknas och hedras icke blott i Frankrike utan även på de skilda platser, där han verkat.

SVENSKA SCENER. Forts. fr. sid. 429.

seder och bruk vunnit de amplaste lovord och speciellt har fru Kolthoffs återgivande av Raimunda intygats stå fullt på höjden av vad Spaniens främsta skådespelerskor åstadkommit i samma roll.

Påföljande dag, den 28, hade *Svenska teatern* premiär å "*Marie-Odile*", en klosterhistoria från fransk-tyska kriget 1870—71 av den engelske författaren Edward Knoblauch. "*Marie-Odile*" är ett stundtals gripande, stundtals pinsamt sentimentalt drama om en liten novis i ett franskt kloster, som genom en mängd olyckliga sammanträffande omständigheter blir lämnad ensam kvar i klostret, när detta stormas av tyskarna. Sällan har en pjäs framförts, där skillnaden mellan det sublimala och det löjligen varit så härfin och där pjäsen räddats över på den säkra sidan genom ett beundransvärt framförande. I detta fall blev segern fru Inga Tidbladhs. Denna unga skådespelerska har förut vid flera tillfällen bevisat sig äga en begåvning av ovanliga mått men här vann hon sin första riktigt stora definitiva seger. Jämte henne kan herr Ivan Hedqvist tillskriva sig stor del i kvällens framgång; hans preussiske sergent var en fulländad skapelse.

*

Till bild å sid. 429.

Lorensbergsteaterns avslutningsprogram blev Strindbergs "*Stora Landsvägen*", ett både riktigt och innebördsrikt val. Detta diktarens sköna och storstilade avsked till dikten gestaltades på ett utomordentligt sätt på denna scen, till vars främsta förtjänster hört dess omvärldnad om Strindbergsrepertoaren. Herr *Gabriel Alw* gästspelade som Jägaren och gav denna roll en intelligent och konstnärligt fullödig tolkning. Regi hade handhåfts av herr *Knut Ström* och hållits i modernistisk stil med särskilt skickligt anordnade och vackra ljuseffekter. Med detta mönstergillt framförda, teaterns traditioner värdiga Strindbergsprogram avslutades den 31 mars officiellt Lorensbergsteaterns bana, men några av de där verksamma skådespelarna med herr Gösta Cederlund i spetsen ämnade med berömvärd energi på egen risk upprätthålla verksamheten ännu någon månad vid denna teaterscen, som under gångna år verkat väckande och uppräckande för hela landets teaterliv, men nu själv går en nästan viss förintelse tillmötes.

Till bild å sid. 436.

En stor spårvagnsstrejk utbröt i London den 22 mars och dess verkningar voro kraftiga och obehagliga nog. Londons spårvägspersonal är erkänt mindre väl betald än personalen på t. ex. omnibussar och elektriska lokaltåg. Den fordrade nu också en löneförhöjning av 8 shillings per vecka. Arbetarministären MacDonald hade att genomgå en ytterst prövande tid. Principiellt gillar den ju strejktaktiken, men som maktens omhändertagare i

Forts. å sid. 436.

NYCKELBILD TILL FILOLOGMÖTET å sid. 426. 1. Rektor G. Mellén, Göteborg; 2. Professor E. Wadstein, Gbg; 3. Prof. J. Vising, Gbg; 4. Prof. O. Sylwan, Gbg, mötets ordf.; 5. Rekt. R. Larsson, Skara, mötets v. ordf.; 6. Rekt. J. Mjöberg, Lund; 7. Rekt. E. Gaußin, Lundsberg; 8. Prof. K. F. Sundén, Gbg; 9. Prof. E. Nachmanson, Gbg; 10. Adjunkt M. V. Vikner, Gbg; 11. Adj. E. Låftman, Borås; 12. Prof. N. Beckman, Gbg; 13. Lektor S. Lindstam, Gbg, mötets sekr.; 14. Adj. G. Ageberg, Gbg; 15. Prof. P. O. Gränström, Gbg; 16. Lekt. E. Dahmén, Halmstad; 17. Lekt. T. H. Svartengren, Vänersborg.

I. C. Christensen är obestriddigen det största namnet inom dansk politik just nu och då den store bondehövdingen, hyllad av sina meningsfränder och respekterad av sina motståndare, nu lämnar det politiska livet är det för att tillbringa sitt otium under tillgodoseende av sina privata intressen, bland vilka också är strävandena att förvandla de jylländska hedarna till fruktbar mark.

I. C. Christensens liv liknar nästan en saga. Han föddes den 21 nov. 1856 som son till en hemmansägare. Som gosse vaktade han boskapen, kom sedan till Grundtvigs folkhögskola, en vistelse, som fick betydelse för hela hans liv. Han tog skolläraexamen och efter att hava varit lärare på flera olika ställen, blev han anställd som lärare och klockare vid kyrkan i Stadil i Västjylland. Här vann han snart sockenbornas aktning, blev invald i sockenrådet, därefter i riksdagen 1890 och har sedan alltså blivit återvald. I. C. Christensen kom in i Folketinget som en ung, okuvlig arbetskraft just vid en tidpunkt, då hans store ledares, Christen Bergs politik var stadd i uppåtstående. Han vann sina partikamraters tillit genom sin personlighet och sin flit och fick strax säte i finansutskottet. Året därpå dog Berg och I. C. Christensen blev Venstres ledare, så ung han än var. Under de 33 år, som sedan dess ha gått, har han oavbrutet innehaft samma ställning. Han utövade stort inflytande som reformivrande vänsterman, mera ytterliggäende än sina nuvarande kolleger, ministrarna Neergaard och Klaus Bernsten. År 1901 blev han eklestiasistikminister i den första danska vänsterministären Deuntzer. Han genomförde kyrkolagarnas antagande och var regeringens bärande kraft. Vänsterpartiet splittrades emellertid 1905, de radikala utträdde och Christensen blev ledare för den

J. C. CHRISTENSEN. En av Danmarks mest betydande samtida statsmän har i och med Riksdagens avslutning i dessa dagar helt dragit sig tillbaka från det politiska livet.

Foto: E. Jørgen, Kjøbenhavn. Klische: Sjømann, Gbg.

är bondeledaren, hövdingen, en av de få verkligen stora bland samtida politiker i Danmark. Det finnes ingen som kan upptaga hans mantel, han var i ett och allt av en säregen läggning, men det är icke uteslutet att hans avgång från det politiska livet kommer att medföra en del händelser, i det att forna bittra motståndare nu komma att mötas på nytt.

Men I. C. Christensen är en man, som aldrig kan förbigås, då Danmarks historia skrives. Med sina enkla och okonstlade drag är han just den store mannen, den ovanliga personligheten.

*

Ministerkrisen i Frankrike fick ett intressant för-

lopp. Den 26 mars avgick Poincaré tillfölje röstövervikt mot regeringens och finansutskottets i deputeradekammaren lagförslag i pensionsfrågan. Den 28 hade Poincaré ånyo övertagit regeringen men med en nästan fullständigt ny, mera vänsterorienterad ministär. Av de gamla kvarsitta endast krigsministern Maginot och ministern för de allmänna arbetena Le Troquer, vilka bägge stått som förgrundsfigurer i Ruhrfrågan.

Till vänster:

RAYMOND POINCARÉ, Frankrikes f. n. omåttliga konsejpresident, vilken led nederlag i Deputeradekammaren och avgick med hela ministären för att efter några dagar återtaga det höga ämbetet i ny politisk ministeromgivning.

Till höger:

VLASTIMIL TUSAR, Tjeckoslovakien minister i Berlin, vilken nyligen dementerade Berliner Tageblatts uppseende väckande artiklar om en hemlig traktat mellan Frankrike och Tjeckoslovakien. Endast få dagar därefter avled minister Tusar.

Efter porträtt.

Klische: Gode, Gbg.

Efter porträtt.

Klische: Gode, Gbg.

P. A. DE LA GARDIE.
Greve. Kammarherre. — Sörby.
80 år 4 april.

M. G. H. STIERNGRANAT.
Kammarjunkare. Godsägare.
Sigridsborg. — 80 år 6 april.*

C. N. L. SUNDIN.
Brukspatron. — Stockholm.
60 år 28 mars.

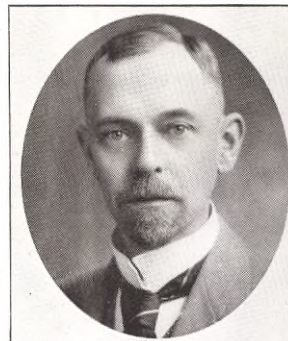
F. W. A. ESMARCH.
Bruksägare. — Lönneberga.
50 år 22 mars.*

A. HILLMAN.
F. d. Konsul. Skriftställare.
Stockholm. — 80 år 4 april.*

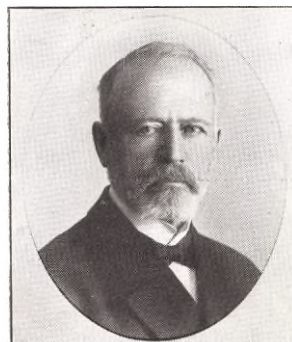
C. A. CEDERBORG.
Författare. — Saltsjöbaden.
75 år 9 april.*

O. L. G. NORBLAD.
Bokhandlare. — Uppsala.
50 år 18 mars.*

B. O. TEXTORIUS.
Förste regissör. — Göteborg.
60 år 8 april.*

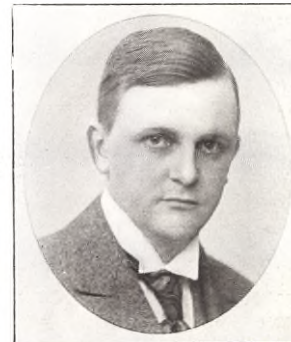
B. H. W. VON UNGE.
F. d. Lasarettläkare. — Norrköping.
75 år 5 april.*

S. A. WALLGREN.
Prakt. läkare. — Stockholm.
70 år 16 mars.*

S. F. E. SÖDERBERGH.
Borgmästare. — Karlshamn.
60 år 10 april.*

C. E. OHLSSON.
Nyttn. professor vid Alnarps
lantbruks- och mejeri-institut.*

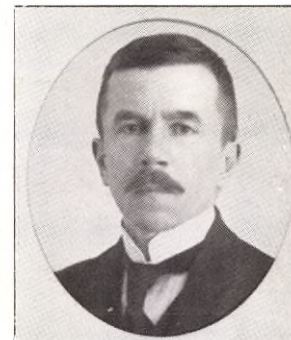
V. H. SETTERGREN.
Brandchef. — Borås.
70 år 21 mars.*

C. FRUNCK.
Direktör. — Stockholm.
60 år 24 mars.*

A. H. FLYCKT.
Överinspektör. — Göteborg.
60 år 5 april.*

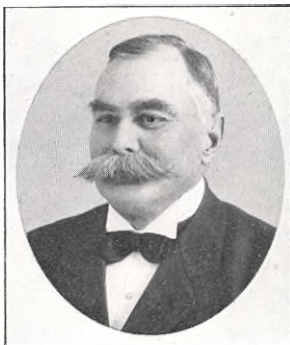
I. RENNERFELT.
Överingeniör. — Djarsholm.
50 år 19 mars.*

* Data å sid. 435.

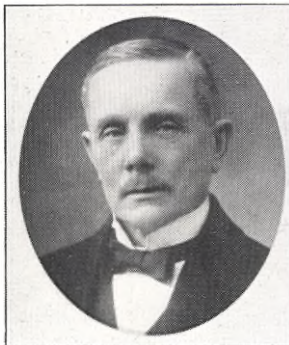
Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

A. WELIN.
Fru. Förestånd. f. Skand. sjöm.-
hem. London. — 75 år 15 mars.*

H. LINDBERG.
Godsägare. — Åsens gård.
— 60 år 30 mars.*

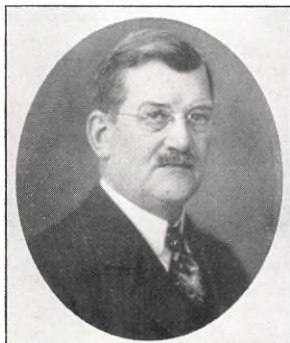
S. FEGLER.
Köpmän. — Tollarp.
— 60 år 2 april.*

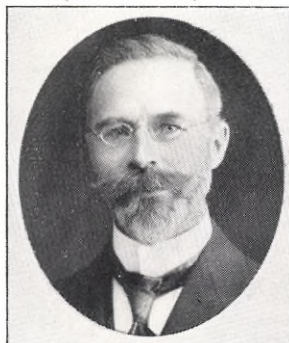
E. J:SON LEUFVÉN.
Teol. d.r. Fil. d.r. Kyrkoherde.
Ununge. — 50 år 29 mars.*

A. E. HOFBLUND.
Grosshandlande. — Stockholm.
— 70 år 19 mars

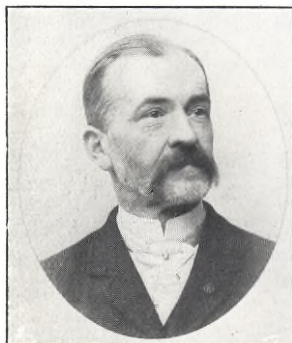
E. H. JANSON.
Direktör. — Göteborg.
— 60 år 1 april.*

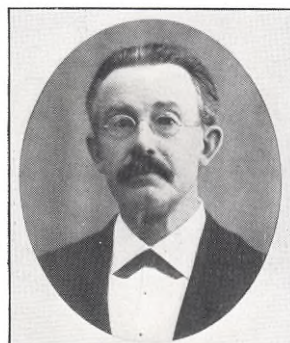
J. R. A. SANDÉN.
Bankdirektör. — Gävle.
— 60 år 4 april.*

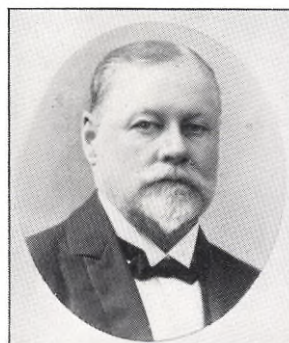
T. TÖRNSTEN.
Handlande. — Göteborg.
— 50 år 8 april.*

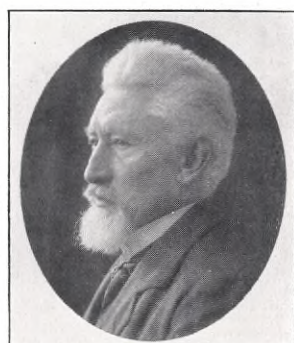
A. MEYER †.
F. d. Direktör. — Stockholm.
F. 1833. † 24 mars.*

J. A. DAHL †.
F. d. Chefsingeniör. — Finspong.
F. 1842. † 20 mars.*

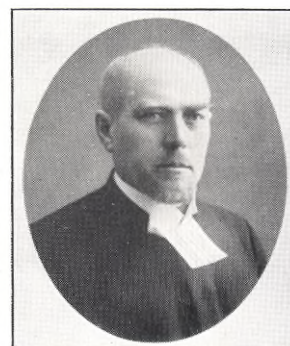
G. H. PETERSON †
F. d. Grosshandlande. — Göte-
borg. — F. 1843. † 19 mars.*

N. O. ELGSTRÖM †.
Ingeniör. — Stockholm.
F. 1852. † 16 mars.*

C. O. NORDENSVAN †.
F. d. Generalmajor. — Sthlm.
F. 1851. † 30 mars.*

N. KULL †.
Kyrkoherde. — Årstad.
F. 1867. † 28 febr.*

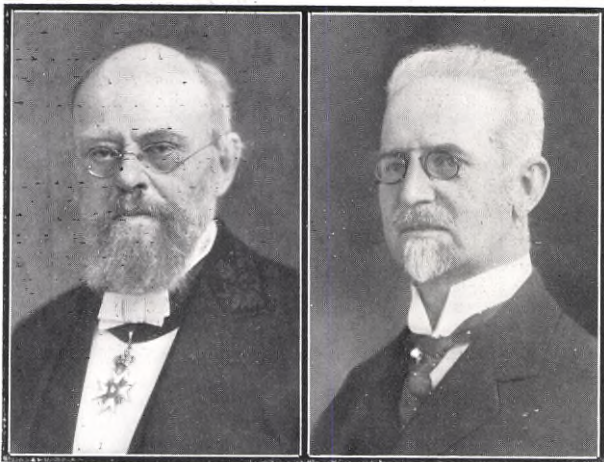
H. E. RAMFELT †.
Kapten. Godsägare. — Jönkö-
ping. — F. 1875. † 15 mars.*

J. A. ABRAHAMSON †.
Advokat. — Karlshamn.
F. 1881. † 16 mars.*

* Data å nästa sida.

Klithet. Aug. Sjöbergs Klithet, Gbg

S. J. BOËTHIUS †.
Professor emer. — Insjön.
F. 1850. † 29 mars.*

K. P. DAHLGREN †.
Professor. — Göteborg.
F. 1854. † 21 mars.*

HENRIK STIERNGRANAT. Ägnade sig efter avslut. elem. o. prakt. studier åt skötseln av fädernegården Nobynäs i Jönk. l. t. 03, då den försåldes; inköpte då egend. Sigridsborg där. Inneh. på sin tid komm. uppdrag, bl. a. som nämndeman.

FREDRIK ESMARCH. F. i Schleswig-Holstein, stud. där 92, ing.-ex. i Tyskl. 96, utbildn. som maskinkonstruktör h. firman Voith i Heidesheim samt senare nom pappersbranchen, firmans repres. o. konsult. ing. f. Finl. o. Ryssl. i Moskva; uppförde i dessa länder bl. nyanlägg. m. bl. för pappersind., disp. v. rysk pappersfabr. 03; sdn 07 chef f. a.-b. Brusafors—Hällefors; äger detta pappersbruk samt Sävsjöströms bruk. Komm.-fullm. Led. av arbetsutsk. i Smål. o. Blek. hand-kammare.

ADOLF HILLMAN. Stud. 64, efter studier i Uppsala o. Paris affärsman i Söderhamn; spansk konsul där 75—1900. V. ordf. i Söderhamns stadsfullm. 77—88. Ägnade sig vid sidan av sin affärsverksamhet åt ingående studier av Spaniens handel o. litteratur; företagit ett flertal översätt. av modern spansk novellistik samt publ. uppsatser om modern spansk litteratur, av vilken han tode vara den mest ingående kännaren i vårt land; jämväl medarbet. i Nord. Fam.-bok. Musikintresserad; på sin tid ordf. i Mazerska kvartettsällsk., utg. musikhist. arb. Korresp. led. av Geograf. sällsk. i Madrid 95, av Spanska akad. 96, aman. i Sv. akad. sdn 11.

AUGUST CEDERBERG. Lantbr. 76—83, medarbet. i dagspressen 81—03; förf. av ett flertal populära histor. romaner o. noveller.

LENNART NORBLAD. Inneh. L. Norblads bokhandel i Upps. sdn 03, ombild. t. a.-b. 14 m. N. som verkst. dir. Denna bokh. grund. ursprungl. 1771 av Magnus Swederus o. är Sveriges äldsta. Led. av fattigv.-styr. pens. nmd. Ordf. i Sv. bokhandl.-fören. sdn 20, i Upps. hand.-fören. sdn s. å; v. ordf. i styr. f. a.-b. Seelig & Co., Sv. bokhandl.-centralen; styr.-led. i Sv. Bokhandl. gar.-försäkr.-ordf. i handelsundervisn. nmd., styr.-led. i sparbanken.

OSKAR TEXTORIUS. Debut 87, anst. v. olika sällskap 88—02, eget sällsk. 02—06, h. Renfält 06—17, utom 09—11; sceninstruktör v. Oscarsteatern 15—18, v. Scala-teat. i Köpenh. 18—20, förste regissör v. Stora teat. i Göteborg, sdn 20.

HUGO VON UNGE. Stud. 68, med. lic. 78, med. hed. dr. i Uppsala 93; tf. lasar.-läk. i Norrköp. 79, ord. 81—19.

SVEN WALLGREN. Stud. 73, med. lic. 87. Bitr. läk. v. Gymn.-ortoped. inst. i Stockh. sdn 88. Mångårig lär. v. Gymn. centralinst. i anatomi o. medic. gymnastik. Intend. v. Söderköp. vattenkuranst. 91—08.

FRITHIOF SÖDERBERGH. Stud. 82, hovr.-ex. 87, v. hvd. 92, borgmäst. i Karlsh. sdn 96. Ordf. i drätselk. hälsöv.-nmd., byggn.-nmd., Tekn. kyrkensk., skollövs-koln.-inst. i elem.-lärov. f. l. realsk. o. gymnas. Ord. o. verkst. dir. i Karlsh.—Vislanda järnv. a.-b. i styr. f. Skand. kred. a.-b. avd.-kont. insp. f. sparb. Landstingsmann. Led. av Riksd. A. K. 06—10, av F. K. 11—16, statsrev. 15 o. 16.

ERIK OHLSSON. F. 1891, fil. lic. 16, fil. dr. 17, doc. i kemi v. Lunds univ. 18, tf. labor. i kemi 20—21, tf. prof. i kemi 21—22, i dagarne utn. t. prof. i kemi o. geologi v. Alnarps lantbr.-o. mej.-institut.

VICTOR SETTERGREN. Utg. fr. Borås tekn. sk. 71. Inneh. av firman L. H. Settergrens enka i Borås 03—15. Brandchef där sdn 99. Stadsfullm. 96—18, led. av fattigv.-nmd 96—18, byggn.-nmd 09, ordf. 12—17. Styr.-led. i sparb. sdn 06, epidemisjukh. (ordf.) sdn 19, fören. m. tuberk. 13—21; led. av Skytteförb. överstyrelse sdn 03.

CARL FRUNCK. Efter skolestud. anst. h. Metallimportfirman Åkerberg & Hellström i Stockh. o. deras ombud i Sverige o. Finl. under många år. Senare initiativtag. o. start. av Svenska Metallverken o. Finspongs Metallverk o. deras försälj.-chef t. 19.

HUGO FLYCKT. Stud. 84; elev. v. Stat. järnv. s. å., stat.-skr. 86, underinsp. i Malmö 06, stat.-insp. i Norrköp. 10, överinsp. i Göteborg, sdn 11. Styr.-led. i Sv. flätellistfören. i Norrköp. 05, i Malmö 07—10 (v. ordf.), i Norrköp. (v. ordf.), i Göteborg 13, ordf. sdn 19.

IVAR RENNERTFELT. Utex. fr. Tekn. högsk. 96, fil. kand. 98; laborationer v. Upps. univ. 98—1900, konstr. v. A. E. G. i Berlin 1900—01, ing. v. Union elektr.-Gess. där. 01, konstr. v. elektr. verk i För. Stat. 01—02, övering. v. Richmond elektr. Co. 02—04, övering. o. vice pres. v. Sterling electr. motor Co. 04—09, övering. v. a.-b. Arvika verkst. 09, styr.-led. o. övering. v. a.-b. Elektr. ugnar i Stockh. sdn 13. Uppf. av Rennerfelters elektr. ugn f. stålaffinerings m. m., vilken vunnit en avsevärd användn. inom störinterindustrin inom o. utom Sverige.

AGNES WELIN f. Hedenström. Kom 76 t. London, där hon avsåg att ingå som missionär i eng. missionssällskap, varemot hennes hälsa emellertid lade hinder. Interresserade sig för institt. av läsrum f. sjöfolket i London o. blev förestånd. i den svenska avd. Denna utveckling under hand t. en självständig institution av stor betydelse i våra sjömän o. har under hennes insiktsfulla, kloka och kraftiga ledning vunnit ett stort anseende såväl i London som i vårt land. — Sdn 89 gift m. ingenjör Axel Welin i London.

HUGO LINDBERG. Genomg. folkhögsk. o. lantbr.-sk. samt prakt. som bruks-bokh. Inköpte o. brukade ett flertal gardar, sdn 10 ägare av Åsens gård i Västra Vingåker; komm.-fullm. där, led. av kyrkoråd, kyrkovård, municipal-fullm. o. led. av municip.-nmd.

SVEN FEGLER. Köpman i Tollarp sdn 89. Ordf. i municip.-st. led. av komm.-fullm., stift. av Tollarps sparb., dess styr. ordf. sdn 04; verkst. led. i styr. f. Skand. kred. a.-b. avd.-kont. Styr.-led. i föreläs.-fören. Led. av styr. f. Skånes köpm.-förb. o. arb.-utsköt.

EDVARD LEUFVEN. Stud. 92, fil. lic. o. fil. dr. 97; teol. teol.-ex. 1900, prakt. teol.-ex. 01, präst s. å., teol. lic. 10, kyrkoh. i Ununge 11. Direktör v. teolog. fakult. i Upps. 21. Komm.-man: utg. ett flertal teol. o. fil. arbeten.

ERNST JANSON Efter avslut. skolestud. anst. h. Eastman Kodak Co. i Rochester, N. Y., dir. f. Kodak i Berlin 08—18; dir. f. Hasselblads fotograf. a.-b. i Göteborg.

sdn sistn. år. Styr.-led. i a.-b. F. W. Hasselblad & Co., i Hasselblads fotograf. a.-b.

JOSEF SANDÉN. Stud. 84, intr. i Riksbankens tjänst 87, kamrer 99, verkst. styr.-led. v. kontoret i Östersund 10, i Gävle sdn 16.

TOR TÖRNSTEN. Etabl. efter avslut. skolestud. o. affärsanställn., jämte en broder firman Henry T. & Co i Göteborg 93. Har verkat f. idrottsförelsen, ordf. i Göteborgs velocipedklubb 04—13, i Göteborg golfklubb 04—17, i Sv. golförb. 04—23, i Göteborg curling klubb sdn 19, i Göteborg skridskoklubb sdn 23, v. ordf. eller led. i ett flertal idrottsl. sammanslutn., v. ordf. i Göteborg landstomsfören. sdn 13, kassaförvalt. i Göteborg turisttraffikfören. sdn 13. Erövrat sv. mästersk. i golf, i 5 år, inneh. idrottsmärket, skyttlem., förtj. tecken f. Sv. gymnastik- o. idrottsfören. riksförb. Göteborg idr.-förb. Göteborg vel.-kl. Göteborg golfkl. alla i guld.

ALVALFH MEYER †. F. i Bremen, efter skolutbildn. anst. a kontor där. Överflyttad t. Göteborg, där han var anst. a kontor till dess han etabl. egen firma där. Ägnade sig åt rederiföreelse o. var 70 en av stift. av Svenska Lloyd, vars verkst. dir. han var t. 92. Därefter bosatt i Stockholm. På sin tid led. av stadsfullm. i Göteborg, samt brasil. konsul där.

JOHAN (JANNE) DAHL †. Utex. fr. Tekn. inst. 64, bruksbokh. 60—62, ritare 64—65, smidesverkmäst. v. Svarta bruk 65—77, disp. v. Nyby bruks a.-b. 77—82, chef f. järnv.- o. manuf.-avd. v. Finspongs styckebruk 82—12. Ssyssliorn v. Finspongs länslasarett sdn 12.

HÄRMAN PETERSON †. Deläg. i den av honom 60 etabl. firman Peterson & Wilkens i Göteborg. Led. av centralstyr. f. Göteborg, e. bank o. senare i a.-b. Göteborg, bank fr. 93; led. av styr. f. Göteborg, sparb. fr. 94, på sin tid led. av styrenna f. Göteborgs älderdomsnem. De fattiges värdamer, Nödställn. köpmän (kassaafför).

NILS OLOF ELGSTRÖM †. Avl. kapt. o. ångb.-befälh.-ex., seglade svenska o. utl. fartyg t. 82. Anst. v. bygg. av torrdocan i Helsingör o. senare v. Helsingborgs träförädl.-fabr., chef f. a.-b. Malmö snickerifabr. 07, vilken under hans ledn. växte t. en högst betyd. omfattn. m. snickerifabr., sågar o. hyvlerier samt stora skogsområden i Smaland. Start. 02 i Örebro egen ingenjörs- och affärsbyrå, utförde ett flertal större bygg.-arb. På sin tid led. av fullm. o. ordf. i byggn.-nmd. m. m. i Limhamn samt stadsfullm. i Örebro. Anlade 18 Essingearvet, senare även verkst. dir. i a.-b. Stad. o. skeppsbyggn.

CARL NORDENSVAN †. Utljn. v. Göteborg livg. 68, löjtn. 74, v. Gen.-staben 77—maj 89, sönsechef i Lantförs.-dep. komm.-exp. 91/92, chef i Krigshögsk. 92—1900, övrljn. v. Gen.-staben 92, överste i anst. i Gen.-staben 98, överste o. chef f. Värm. reg. 01—11, gen.-major i General. res 11—17, led. av dir. ö. Arméns pens.-kassa sdn 11; led. av Krigsvet.-akad. Betyd. milit. förf. Biografi o. helsid. portr. årg. XII:30.

NILS KULL †. Stud. 88, prästex. 94, prästv. s. å., stadskomm. i Varberg 01, sdn 17 kyrkoh. i Årstad. På sin tid led. av styr. f. Varb. elem.-lärov. f. fl. ordf. i fattigv.-styr. o. folkskolestyrelsen.

HARRY RAMFELT †. Utljn. v. Jönköp. reg. res. 98, kapt. 14—18. Äg. av egend. Ramsjöholm i Jönk. l. V. ordf. kyrkost., kyrko- o. skolråd, ordf. i kom.-st. o. nmd., hushålls-sällsk., förvaltn.-utsk. i länets skogsny-styr., vägstyr., jordbruk. riksförb. centralstyr. Led. av styr. i Jordbrukarbanken.

ABRAHAM ABRAHAMSON †. Stud. 1900, jur. utl. kand. 04, inneh. av jur. byrå i eget namn i Karlsh. sdn 05. V. aud. v. Karlsh. kustart. reg. 11—16; sdn 17 köpm. fören. omb. Stadsfullm. sdn 18.

SIMON BOËTHIUS †. Stud. 69, fil. lic. 75, fil. dr. 77, doc. i hist. v. Upps. univ. s. å., lektor i hist. v. Upps. h. allm. lärov. 79, e. o. prof. i hist. Upps. univ. 89, Skytteansk prof. däröf., avsk. 15. Censor v. mog.-ex. 93—12, insp. f. Västm.-Dala nat. 01—15. Ordf. i län. folkhögsk. 90—95, v. ordf. 95—13. Lekt.-omb. f. Upps. stift. i kyrkomöt. 98, 03, 08 o. 09. Led. av Upps. stadsfullm. 99—10 ordf. i drätselk. 05—11. Landstingsman 03—09. Led. av Riksd. A. K. 91—102. Led. av konst. utsk. 99—02. Sekr. i Carl-Joh. förb. 03—16, led. av Skand. samf. Human. vet.-samt, Vitterh. hist. o. ant. akad., Vet.-soc. Hist. o. polit. föreläsare.

En av vårt lands skickligaste och högst ansedda kirurger, överläkaren på Sahlgrenska sjukhusets i Göteborg kirurgiska avdelning, prof. K. P. Dahlgren avled den 28 mars å Rigshospitalet i Köpenhamn efter genomgången operation för gallsten. En framstående läkarepersonlighet har med honom gått hädan.

Karl Petter Dahlgren var född i Ör socken på Dal den 31 maj 1864 samt son till den mångåriga riksdagsmannen Bengt Dahlgren i Assarbyn. Efter mogenhetsexamen i Vänersborg 1882 ägnade han sig i Uppsala åt medicinska studier, blev medicine licentiat år 1890 samt fortsatte därefter sin kirurgiska utbildning under den berömda prof. K. G. Lennander. Hans betydande doktorsavhandling om den kirurgiska behandlingen av inflammation i mellanörat inbragte honom 1894 docentförordnande och han gjorde sig därefter särskilt bemärkt på hjärnkirurgiens område genom sin uppfinning av den efter honom uppkallade sinnrika Dahlgrenska tången, vilken för sitt ändamål hittills är öoverträffad. I Uppsala upprätthöll han under långa tider professuren i kirurgi och obstetrik under Lennanders sjuklighet och föreslogs 1904 till erhållande av en personlig e. o. professor i förstnämnda ämne. Följande år erhöi han professors namn, heder och värdighet och befordades 1911 till kirurgiska överläkarebefattningen vid Sahlgrenska sjukhuset, för vars utveckling han nitiskt arbetade. Både som läkare och lärare åtnöjt han med rätta det största anseende. Särskilt förtjäran nämnas, att han framlade den första samlade erfarenheten om bröstkräftans kirurgiska behandling i vårt land och att han ägnade synnerlig uppmärksamhet åt nödvändigheten för blivande läkare att ingående studera sina plikter mot sina patienter, därutinnan själv ett lysande föredöme. Även i det kommunala livet nedlade han såväl i Uppsala som i Göteborg ett högt ansett arbete. Närmast sörjes han av sonen Karl Johan, student vid Uppsala universitet.

MR. OTTO NICHOLSON,
WESTMINSTER-ABBEY-
KRETSENS KONSERVATIVE
KANDIDAT, hälsas efter valse-
gern emot Mr. Winston Chur-
chill.

Forts. fr. sid. 431.

landet var det dess skyldig-
het att skydda den stora all-
mänhetens intressen och
löpte sålunda fara att själva
bli ställda som strejkbry-
tarorganisation gentemot
sina egna politiska menings-
fränder. Regeringen har
också inför parlamentet
framlagt en bill, som går ut
på möjliggörandet av ge-
mensam styrelse och kon-
troll över Londons trafik-
medel, varigenom betydande
fördelar skulle ernås. Par-
lamentet har hitintills
ställt sig välvilligt mot
denna nyordning.

Efter fotografier.

Klicka: Göds Råbyrå & Klichéanstalt, Öbg.

TVÅ BILDER FRÅN LONDON UNDER TRAFIKSTREJKEN. En av Londons mest trafikerade platser, vanligen till trängsel fylld av bilar och bussar, nästan öde på första strejkdagens morgon. Därunder: Fotvandrarström på London Bridge. Text å sid. 431.